

ת"פ 17552/08/14 - מדינת ישראל נגד ש.ב.

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 17552-08-14 מדינת ישראל נ' ב'

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג
בעניין: מדינת ישראל

נגד
ש.ב.

גזר דין

רקע כללי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפה חבלנית של בת זוג לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ועבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק.
2. כמפורט בכתב האישום המתוקן, ביום 8.7.14, במהלך ויכוח שפרץ בין הנאשם למתלוננת הכה אותה הנאשם במכת יד קמוצה בראשה ובעורפה. משניסתה המתלוננת להתחמק, משך בשערותיה והפילה על שולחן הסלון. כתוצאה ממעשים אלו נגרם למתלוננת שפשוף באצבעה. למשמע זעקותיה, נזעקו שניה בניה וניסו להרחיק את הנאשם. בהמשך לפת הנאשם את ראשו של בנו שני וכופף אותו, בעודו מנסה להשתחרר ומכה באגרופיו בנאשם.
3. ביום 13.12.15 הגיעו הצדדים להסדר טיעון דיוני. הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, הורשע והופנה לקבלת תסקיר. ההגנה ביקשה לבחון ביטול הרשעתו, ואילו המאשימה הצהירה כי תגבש עמדתה לאחר קבלת תסקיר.

תסקירי שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים. מהתסקיר הראשון (מיום 17.5.16) עולה, כי מדובר בנאשם בן 55, גרוש ואב לשלושה העובד כמחסנאי בחברת מזגנים. מתגורר עם גרושתו בבית משותף. הנאשם תיאר בפתיחות מערכת יחסים מורכבת עם המתלוננת במסגרתה נהג כלפיה בחוסר כבוד ובאלימות מילולית ורגשית. לאחר האירוע דנן, נפרדו וכיום מתנהל ביניהם קשר קונקרטי ותקין. ביחס לבן המתלונן, מאז האירוע נותק ביניהם הקשר. שירות המבחן התרשם שהנאשם מקבל אחריות על התנהגותו האלימה, ומביעה אמפתיה כלפי

המתלוננת. הנאשם השתלב בטיפול ביחידה למניעת אלימות במשפחה בעירו ונתרם מהטיפול.

5. משיחה עם המתלוננת עולה תיאור של הנאשם כאדם נוקשה, בעל סף תסכול נמוך, שערך שינוי בדפוסיו מאז האירוע וההליך הטיפולי בו שולב. היא אינה חוששת מפניו, וממשיכה להתגורר עם הנאשם באותו בית. שירות המבחן מונה מספר גורמי סיכון ביחס לנאשם ובין היתר, קשיי תקשורת ואישיות נוקשה, לצד גורמי סיכוי וביניהם תפקוד תעסוקתי יציב, מוטיבציה טיפולית, עברו הנקי, ושינוי לטובה בהתנהגותו. על כן סבורים שהסיכון ממנו פחת, וממליצים על העמדתו בצו מבחן והטלת צו של"צ בהיקף מצומצם. עוד לא מצאו טעמים להמליץ על ביטול הרשעתו.

6. בתסקיר משלים שהתקבל (מיום 11.09.16), חוזר שירות המבחן על המלצתו וסבור שאין מקום להטיל על הנאשם עבודות שירות. עוד עולה שהנאשם עזב את הבית, ממשיך בהליך טיפולי קבוצתי, נתרם ונתמך מהטיפול. אף המתלוננת, בשיחה נוספת עמה, הדגישה כי חל שינוי מהותי בנאשם.

תמצית טיעוני הצדדים

7. ב"כ המאשימה, עו"ד באמנוקלר, עמדה בטיעוניה על חומרת מעשי הנאשם, הדגישה את הנזק הפיזי והנפשי שנגרם למתלוננת וילדיהם המשותפים, ועתרה לעונש שנע בין 6 ל-8 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננת. ב"כ המאשימה לא התעלמה מנסיבותיו החיוביות של הנאשם, ומכך שעבר כברת דרך טיפולית, אך סבורה שהמלצה שירות המבחן אינה מידתית.

8. מנגד, עתר ב"כ הנאשם, עו"ד קונפורטי, לאימוץ המלצת שירות המבחן המבוססת על הליך טיפולי ארוך ונושא פירות שעבר הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לגילו של הנאשם, עברו הנקי, ונסיבותיו החיוביות. עוד הדגיש כי מאז האירוע התגרש הנאשם מהמתלוננת, נטל אחריות על מעשיו ומשולב בהליך טיפולי. עוד הוסיף שבתקופה האחרונה, הבנים חזרו להיות עמו בקשר ומערכת היחסים עם המתלוננת טובה.

9. הנאשם בדברו האחרון שיתף את בית המשפט בתחושות הקשות והאכזבה מעצמו שהיו מנת חלקו בתחילת הדרך, הסיפוק שחש מהתקדמות ההליך הטיפולי ואיחוי הקשר עם בניו. הנאשם הסביר שעובד בעבודה חדשה ואם יוטלו עליו עבודות שירות, יפוטל.

דין והכרעה

גזירת דינם של נאשמים בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין

עמוד 2

10. על בית המשפט לקבוע עונש ההולם את מעשה העבירה בהתאם לעקרון ההלימה (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין), תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות המקרה הספציפי.

מתחם העונש ההולם

11. הערך החברתי המרכזי שנפגע כפועל יוצא מביצוע עבירה של תקיפת בן זוג הינו זכותה החוקתית של המתלוננת כאדם וכאישה לביטחונה ושלומה הפיזי והנפשי. המחוקק עצמו אמר את דברו בנדון, שעה שהכפיל את עונש המאסר בעבירות תקיפה המבוצעת כלפי בן משפחה לעומת עבירה של תקיפה רגילה, ובתי המשפט, על ערכאותיהם השונות, עמדו על חומרת עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, אשר "**הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה**" ראה רע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל**, מיום 20.08.09. לכך אוסיף, את מעשה האיומים הבוטה כלפי בני משפחת המתלוננת שנזעקו לעזרתה המקיים חשש לביטחונם שלהם. הדברים נאמרים בקל וחומר, גם ביחס לתקיפת ילדים, כשהנאשם לא הסתפק בתקיפת המתלוננת ופציעתה, אלא המשיך ותקף את בנו שנזעק לסייע לאמו.

12. ההלכה הפסוקה אף אמרה את דברה בקול ברור ונחרץ באשר לכיעורן ומסוכנותן של עבירות הפוגעות בגופה של האישה ובכבודה ולתחושות הביזוי, השפלה והכאב שנגרמים לקורבנות האלימות במשפחה. דברים ברוח זו נאמרו גם בע"פ 6758/07 **פלואי נ' מדינת ישראל**, מיום 11.10.07:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב על ידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג;"

13. בענייננו, מעשיו של הנאשם פגעו פגיעה לא מבוטלת בערכים המוגנים. עם זאת, מדובר באירוע אלים יחיד ובחבלה המצויה ברף נמוך.

מדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלימות במשפחה

14. בחינת מדיניות הענישה המקובלת בעבירות אלימות במשפחה מלמדת כי טווח הענישה רחב וגמיש ותלוי בשילוב נאשם בהליך טיפולי, עברו הפלילי וחומרת המעשים. בענייננו, כשמדובר בנאשמים בצבר עבירות ברף בינוני-גבוה, מוטלים עליהם, על פי רוב, מאסרים בפועל לתקופה שאינה קצרה. עם זאת ראוי לציין, שבית המשפט, ברגיל, מייחס משמעות רבה להצלחה בהליך טיפולי בתחום זה.

15. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הורשע בביצוע תקיפה כלפי המתלוננת וכלפי בנו אך מדובר באירוע אחד נמשך.
16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם, הינו החל ממאסר על תנאי וצו של"צ ועד ארבעה חודשי מאסר בפועל.
17. לנסיבות רבות הקשורות לנאשם עצמו, יש ליתן משקל בקביעת עונשו. הנאשם כבן 56, נעדר עבר פלילי.
18. לאחר האירוע הנאשם התגרש מהמתלוננת, וכיום מתגוררים בבתיים נפרדים. משיחות שקיים שירות המבחן עם המתלוננת מדגישה את השינוי החיובי המהותי שחל בנאשם, מאז שולב בהליך הטיפול וכי אינה חוששת ממנו. עוד עלה מדברי הנאשם ובא כוחו, כי הקשר בינו לבין בנו המתלונן חודש.
19. מתסקירי שירות המבחן עולה תמונה חיובית. הנאשם החל מיד לאחר האירוע בהליך טיפולי הן ביחידה למניעת אלימות במשפחה בעירו והן במסגרת קבוצה טיפולית בשירות המבחן, משתף פעולה, מגויס להליך, ולהערכת הגורמים הטיפולים, חל שינוי חיובי בדפוסי התנהגותו והפחתה ניכרת במסוכנותו.
20. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ואמפתיה כלפי המתלוננת, וניכר כי ערך עם עצמו חשבון נפש אמיתי ומעמיק. נוכח גילו של הנאשם ודפוסי אישיותו הנוקשים טרם הטיפול, אין מדובר בעניין של מה בכך אלא בשינוי דרמטי ומרשים.
21. צודקת ב"כ המאשימה כי בית המשפט אינו מחויב לקבל המלצת שירות המבחן, שכשמה- כן היא, המלצה בלבד. אך כאמור, במקרים שבהם שירות המבחן עוקב מקרוב אחרי התקדמות הנאשם, עקב בצד אגודל, יש מקום ליתן להמלצתו מעמד לא מבוטל בין שיקולי הענישה.
22. נוכח טיב המעשים המיוחסים לנאשם ומשמדובר במעשים חד פעמיים, ונוכח נסיבותיו וכברת הדרך הטיפולית שעבר, מצאתי לאמץ המלצת שירות להטלת צו של"צ אם כי בהיקף נכבד יותר. אינני סבורה שמדובר בסטייה של ממש ממתחם הענישה המחייבת שימוש בהוראת סעיף 40ד' (א) לחוק. אך גם אם כך הם פני הדברים, שוכנעתי מהטעמים המפורטים דלעיל כי אכן מדובר בנאשם בעל סיכוי של ממש לשיקום, ואף למעלה מכך, על שיקום בפועל.
23. לכך אוסיף המלצת שירות המבחן להותיר הנאשם תחת עינו הפקוחה, ולסייע לו בהמשך דרכו. בנסיבות האמורות לא מצאתי לחייב הנאשם בפיצוי המתלוננת.

אשר על כן, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלקמן:

- א. מאסר על תנאי בן 4 חודשים לבל יעבור הנאשם עבירות אלימות תוך 3 שנים מהיום.
- ב. צו של"צ בהיקף של 300 שעות. עבודות השל"צ תבוצענה במסגרת "יחידת המתנדבים" בהוד השרו למשך שנה מהמועד שייקבע ע"י שירות המבחן.
- ג. בית המשפט מזהיר את הנאשם כי אם לא ימלא הנאשם אחר הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולהטיל עונש אחר תחתיו.
- ד. מעמידה הנאשם בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.
- עותק מהחלטתי יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז חשוון תשע"ז, 17 נובמבר 2016, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד רינת מזרחי סלומון, הנאשם וב"כ עו"ד יזהר קונפורטי.